

BARÇA

Històries i llegendes del trident hongarès

El Barça presenta un documental recordant Kubala, Kocsis i Czibor

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Fins i tot el més prosaïc i desapaixonat dels culers deu desitjar que Leo Messi no es retirï mai. Però tard o d'hora el dia arribarà i és més que probable que llavors el Camp Nou aculli un partit de comiat. ¿Algú creu imaginable que aquell dia Cristiano Ronaldo vesteixi de blaugrana per homenatjar el seu gran rival i adversari? Sembla ciència-ficció, oi? Doncs una cosa semblant va passar el 31 d'agost de 1961. El dia que el Barça homenatjava el gran Kubala, el seu compatriota Puskás i ni més ni menys que Alfredo Di Stéfano, estrelles fulgurants del Reial Madrid, es van posar l'equipament del Barça per retre tribut al genial hongarès que durant la dècada anterior havia revolucionat el joc del seu acèrrim rival. L'anècdota és d'allò més sucosa i serveix perfectament per il·lustrar la grandesa de Kubala, el consens absolut que generava el seu joc genial i la seva dimensió humana. Segons tots els qui el van conèixer, era una persona extraordinària.

El documental *Hongaresos pel Barça*, que ahir es va presentar, glossa la importantíssima petjada de Kubala en la història del Barça i allargassa el traç per relatar que, juntament amb ell, dos hongaresos més, Sándor Kocsis i Zoltán Czibor, van conformar un trident a la davantera del mític equip dirigit per Helenio Herrera a finals dels anys cinquanta i principis dels seixanta.

Dirigit per Tibor Kocsis –malgrat el cognom, no té parentiu amb el jugador–, el film explora amb mà ferma i mirada documental de primera categoria el context històric que va fer possible que els tres hongaresos juguessin junts. Amb imatges d'arxiu molt valuoses, concreta que després de la Segona Guerra Mundial Hongria va quedar sota el jou estalinista i cap dels tres jugadors es van sentir còmodes amb el règim establert al seu país. A Barcelona hi van trobar l'aixopluc per desenvolupar el seu art amb la pilota.

La presentació del documental *Hongaresos pel Barça* es va fer ahir a l'Auditori 1899 del Camp Nou. MARC ROVIRA

Kubala omplia ell sol el camp de les Corts i va ser clau perquè el club decidís construir el Camp Nou. Czibor va ser decisiu amb la seva selecció als Jocs del 1952 a Hèlsinki i Kocsis el màxim goleador del Mundial del 1954, la final del qual Hongria va perdre amb l'Alemanya Occidental. Resulta apassionant descobrir que, malgrat la derrota, l'afició hongaresa va sortir al carrer a celebrar la bona actuació de la seva selecció. El suport als jugadors es va convertir de manera natural en una manifestació en contra del règim i va acabar desembocant en la revolució del 1956 en contra de les polítiques imposades per l'URSS. Kocsis i Czibor van expressar-se públicament contra el règim, cosa que els va generar represàlies en forma de veto per jugar amb la selecció. Va ser Kubala, esclar, qui els va convèncer per jugar al Barça.

Amb testimonis dels fills dels jugadors i de veterans del Barça com Tejada,

Olivella i Alfonseda, el film recorre els grans triomfs del trident hongarès que van confluïr en la trista final de la Copa d'Europa de Berna del 1961 contra el Benfica. Tots tres van ser titulars, Kocsis i Czibor van marcar però els pals quadrats de les porteries i un error de Ramallets van espatllar la festa.

Lluny de resultar complaent, el film recorda també la marxa a contracor de Kocsis i la seva desafortunada peripècia posterior: salut delicada i mort mai del tot aclarida en caure per la finestra d'un hospital. Però també posa èmfasi en la bondat dels tres davanter, en especial de Kubala, una persona despresa i altruista: "Per a mi el meu pare no era un mite sinó un gran pare i una bellíssima persona", conclou el seu fill. Que les paraules d'Olivella serveixin per resumir-ho amb una claredat absoluta: "Era un gran jugador de futbol. I jugava al FC Barcelona". No cal afegir res més. —